

en saadan Maade, at man i hvert Fald kommer en Række, forhaabentlig alle de grove Misbrug, der hidtil er gaaet i Svang, til Livs. Hr. Eigil Jørgensen mente, at det var den Flothed, som nu om Stunder gør sig gældende paa alle Omraader, der var Skyld i, at Folk i mange Tilfælde kom til at betale saa urimelig meget; for, sagde han, Folk kan gaa omkring, de behøver ikke at tage det første det bedste, de har Valget. Men Forholdet er netop det, at nu om Stunder har man ikke Valget. Forholdet er tværtimod det, at det er Pensionsejeren eller dem, der udlejer Værelser med fuld Kost — det behøver ikke at være Pensionater i Ordets egentlige Forstand —, der bestemmer Prisen, fordi de vedkommende gennemgaaende ikke har andet Valg end at tage imod de Betingelser, der tilbydes, eller, rettere sagt, dikteres dem. Men naar Forholdet er dette, kan man virkelig ikke tale om Flothed og om frit Valg; thi i de allerfleste Tilfælde er der slet ikke noget Valg.

Jeg vilde under andre Omstændigheder være gaaet noget nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser og ogsaa paa en Omtale af, hvordan Huslejeloven har virket. Jeg mener ligesom Socialdemokratiets ærede Ordfører (Simonsen), at paa de væsentligste Punkter er den gældende Huslejlov saa god, som man efter Omstændighederne, og navnlig saaledes som de politiske Forhold nu en Gang ligger, kan vente at faa den. Paa de væsentlige Punkter maa man derfor være tilfreds med, at den fornyes i uforandret Skikkelse, blot det havde drejet sig om et længere Tidsrum, end det er foreslaaet.

Jeg skal slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

**Kayser:** Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg kan ikke motivere min Anbefaling paa samme Maade som den ærede foregaaende Taler, idet jeg lægger Vægten paa, at der fra Boligkommissionens Side foreligger en Indstilling om at forny Loven et halvt Aar og ikke andet. Det er i Tilslutning dertil, at jeg og mit Parti vil gaa med, idet vi forventer, at de Oplysninger, der vil komme frem inden Udløbet af den her foreslaaede Tid, vil kunne være af en saadan Betydning, at der kan være Grund til af Hensyn dertil at blive staaende endnu et halvt Aar ved den nuværende Ordning.

Der er i Lovforslaget forskelligt, som jeg kunde have Lyst til at komme ind paa, hvis der ikke forestod en senere Behandling af Sagen. Jeg vil nu indskrænke mig til at

sige med Hensyn til § 7, den Kontrol, som Indenrigsministeriet skal udnævne, at en saadan forekommer mig at være i høj Grad heldig. Jeg vil ligesom Ordføreren for det konservative Folkeparti (Eigil Jørgensen) meget ønske, at Ministeren maa have Held til at finde en Kontrol, der vil være effektiv. At det vil være overordentlig vanskeligt, indser jeg ogsaa til fulde. Der er slaaet paa, at det, der egentlig skulde føres Kontrol med, var, at Byggeriet ikke blev dyrere, end det var nødvendigt efter de nuværende Omstændigheder, at der ikke kom ekstra Ting til, som forvoldte betydelige Forhøjelser, saaledes som man mente, det hyppigt var Tilfældet. Man har fremhævet, at det, der er Skyld i, at Byggeriet er blevet dyrere, var dels Arbejdernes opskruede Fordringer til Arbejds løn, dels ogsaa, at der fra Arbejdsgivernes Side havde været en Villighed til at gaa ind paa disse Fordringer, som skrev sig fra, at der ogsaa vilde blive et større Udbytte for dem af den højere Arbejds løn end af den lave. Endskønt jeg tror at kunne sige, at Tilskyndelsen kommer og er kommer fra Arbejdernes Side, og at Modstanden har været saa kraftig, som man efter Omstændighederne har troet, det kunde være rigtigt, fra Arbejdsgiverne, skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa dette Forhold. Jeg skal kun fremhæve, at jeg ikke tror, at det i de Tilfælde, som der tænkes paa, er den højere Arbejds løn, der er det væsentlige med Hensyn til, at Udgifterne er blevet saa store; jeg tror, det ligger i, at Arbejdet er blevet forsinket paa en Maade, som udover alle Grænser har gjort Udgifterne større dels ved det store Rentetab, der derved er kommet, og dels ved, at Lejlighederne ikke er blevet færdige til den Flyttedag, da de kunde være blevet færdige, og da de med saa megen Nytte kunde være tagne i Brug. Og dèr tror jeg rigtignok, man med Rette kan sige, at de, der har fremkaldt de Arbejdsstandsninger og vedligeholdt dem i lang Tid, og som altid — saaledes synes det i alt Fald mig — har fremkaldt dem paa de Tidspunkter, hvor det var mest afgørende at faa Lejlighederne færdige til den Flyttedag, der laa nærmest, har en stor Skyld. Hvis den Kontrol, der foreslaas oprettet, kunde sikre, at det Arbejde, som blev paabegyndt, ogsaa blev færdiggjort uden Arbejdsstandsning, idet man var enig om Grundlaget for, hvorledes det skulde betales og udføres, fra Begyndelsen, vil jeg tro, der var uhyre meget vundet ogsaa med Hensyn til Afhjælpning af Bolignøden.